

Ghid de analiză foliară Laur englezesc

Prunus laurocerasus · Arbuști ornamentali

Versiune publică orientativă

Data generării: 13 iulie 2026

Versiune document: 1.0

Sursă: standardele partajate EDTA (aceleași valori ca în portal și pe edtaplant.ro).

Consultanță · Nutriția plantelor 0729 857 947 · Suport tehnic · Analiza apei 0723 595 983

Cuprins

1. Prezentare generală
2. Valori orientative (interval optim general)
3. Simptome de carență și impact asupra producției
4. Fenofaze de referință (scala BBCH)
5. Surse

Documentul include marcaje (bookmarks) pentru navigare rapidă pe secțiuni.

Prezentare generală

Denumire științifică

Prunus laurocerasus

Grup

Arbuști ornamentali

Organ analizat

frunze mature complet formate din flushul curent (treimea mijlocie a lăstarului)

Perioada de recoltare

primăvara – vara, în flushul vegetativ activ

Analiza foliară la Laur englezesc (Prunus laurocerasus) evaluează starea reală de nutriție a plantei prin prelevarea din frunze mature complet formate din flushul curent (treimea mijlocie a lăstarului). Recoltarea se face primăvara – vara, în flushul vegetativ activ. Valorile orientative de mai jos reprezintă intervalul optim general la maturitate vegetativă mijlocie. Tabelul complet pe toate fenofazele (scala BBCH), pragurile exacte și metodologia de laborator sunt disponibile în secțiunea pentru clienți.

Valori orientative (interval optim general)

Element	U.M.	Interval optim
Azot (N)	%	2 – 3
Fosfor (P)	%	0.150 – 0.300
Potasiu (K)	%	1.50 – 2.50
Calciu (Ca)	%	1 – 2.50
Magneziu (Mg)	%	0.250 – 0.600
Sulf (S)	%	0.150 – 0.350
Fier (Fe)	ppm	50 – 200
Cupru (Cu)	ppm	5 – 20
Mangan (Mn)	ppm	30 – 250
Zinc (Zn)	ppm	15 – 60
Bor (B)	ppm	20 – 60
Molibden (Mo)	ppm	0.050 – 0.500

Simptome de carență și impact asupra producției

Azot (N)

Carență: La laurul englezesc, azotul controlează densitatea și verdele intens al frunzișului, esențial pentru un gard viu compact. Carența (<2,0%) dă frunze mici, gălbui și flush slab; excesul (>3,0%) dă creștere fragedă, sensibilă la ger și la pătarea foliară (shot hole / Stigmata), și impune tunderi mai dese. Optim 2,0-3,0%.
Exces: Excesul de azot favorizează creșterea vegetativă în detrimentul fructificării, întârzie maturarea și crește sensibilitatea la cădere și boli.

Fosfor (P)

Carență: Fosforul susține prinderea la plantare și dezvoltarea sistemului radicular al arbustului tânăr. Rar limitativ pe soluri echilibrate; sub optim (0,15–0,30%) încetinește înrădăcinarea și creșterea inițială a gardului viu, cu efect mai vizibil în primii ani după plantare.

Exces: Excesul de fosfor este rar; poate induce carențe de Zn, Fe și Cu prin antagonism la absorbție.

Potasiu (K)

Carență: Potasiul reglează echilibrul hidric și rezistența la secetă și ger, esențiale pentru frunzele care rămân verzi peste iarnă. Carența (<1,5%) apare ca arsuri și necroze marginale pe frunzele mature, accentuate după stres hidric, sol sărac sau cultură în ghivece.

Exces: Excesul de potasiu concurează cu Mg și Ca la absorbție, putând induce carențe de magneziu sau calciu.

Calciu (Ca)

Carență: Calciul asigură rigiditatea pereților celulari și aspectul lucios, ferm al frunzelor persistente. Carența foliară este rară pe solurile calcaroase pe care laurul crește bine, dar dezechilibrele Ca afectează integritatea vârfurilor de creștere și a frunzelor tinere.

Exces: Excesul de calciu, pe soluri alcaline, reduce disponibilitatea Fe, Mn, Zn și B.

Magneziu (Mg)

Carență: Magneziul este central clorofilei; carența (<0,25%) apare ca cloroză internervală pe frunzele bătrâne, adesea indusă de fertilizarea potasică excesivă (antagonism K/Mg) și de solurile nisipoase sau acide. Reduce intensitatea verdei decorative.

Exces: Excesul de magneziu dezechilibrează raportul K/Mg și poate afecta structura solului.

Sulf (S)

Carență: Sulful intră în sinteza proteinelor și menținerea verdei frunzișului. Deficitul este rar, dar pe soluri sărace sau puternic levigate poate estompa culoarea frunzelor tinere — simptom ușor de confundat cu carența de azot, de diferențiat prin analiză.

Exces: Excesul de sulf este rar la nivel foliar; contribuie la acidifierea solului.

Fier (Fe)

Carență: Cea mai frecventă și caracteristică problemă a laurului englezesc: cloroza ferică pe soluri calcaroase, alcaline sau prea umede. Frunzele tinere terminale se îngălbenesc internervar (nervuri verzi), apoi devin albicioase. Corecția vizează scăderea pH-ului și chelați de fier (Fe-EDDHA), nu doar aport de fier.

Exces: Excesul de fier apare pe soluri acide sau inundate și poate deveni toxic (bronzarea frunzelor).

Cupru (Cu)

Carență: Cuprul intervine în lignificarea lăstarilor și rezistența țesuturilor. Deficitul, rar, dă uscarea vârfurilor de creștere; excesul poate proveni din tratamente cuprice repetate aplicate contra bolilor foliare, devenind fitotoxic la acumulare.

Exces: Excesul de cupru este fitotoxic, afectează rădăcinile și poate induce carență de fier.

Mangan (Mn)

Carență: Manganul susține fotosinteza și metabolismul azotului; carența dă cloroză internervală pe frunzele tinere pe solurile alcaline/calcaroase — simptom foarte asemănător deficitului de fier, care se separă corect doar prin analiza foliară.

Exces: Excesul de mangan, pe soluri acide, provoacă pete necrotice și cloroze induse de fier.

Zinc (Zn)

Carență: Zincul este implicat în alungirea internodurilor și creșterea frunzelor. Carența, favorizată de solurile calcaroase, dă frunze mici și internoduri scurte (rozetare a lăstarilor), reducând densitatea și aspectul decorativ al gardului viu. Se corectează de regulă foliar.

Exces: Excesul de zinc este fitotoxic și poate induce carență de fier.

Bor (B)

Carență: Borul este necesar creșterii vârfurilor și integrității țesuturilor tinere; carența (<20 ppm) provoacă deformări și moartea mugurilor terminali. Marja până la toxicitate este îngustă, cu risc real la apa de irigare bogată în bor — de interpretat cu prudență.

Exces: Borul are o fereastră îngustă: excesul este toxic (arsuri marginale și necroze foliare).

Molibden (Mo)

Carență: Molibdenul este necesar nitrát-reductazei, deci valorificării azotului. Deficitul este foarte rar la laur și apare mai ales pe soluri acide; se corectează ușor prin ajustarea pH-ului sau aplicații minime foliare.

Exces: Excesul de molibden este rar la plante; contează mai ales pentru furaje (sănătatea animalelor).

Fenofaze de referință (scala BBCH)

- Pornire vegetativă primăvară BBCH BBCH 07-15
- Flush vegetativ activ (lăstari noi) BBCH BBCH 15-31

- Înflorire (raceme) BBCH BBCH 60-69
- Flush estival - Maturare frunze BBCH BBCH 31-39
- Călire de toamnă - Frunze persistente BBCH BBCH 91-97

Surse

- Bergmann, W. (1992) — Nutritional Disorders of Plants
- Mengel, K. & Kirkby, E. A. — Principles of Plant Nutrition (5th Ed.)
- International Plant Nutrition Institute (IPNI)

